

OBSAH

KAPITOLA PRVNÍ,

5

v níž se rozhlasový reportér narodí bez mikrofonu, později si hrává v Kanálské zahradě a prožívá svá školní léta. Vypůjčuje si u rodičů na tretry, sám sportuje, ale záhy ho upoutává novinářská čerň. V závěru kapitoly se zjišťuje, že mladý sportovní novinář jen ledabyle bojoval za slávu císaře pána.

KAPITOLA DRUHÁ

31

zaznamenává mnoho sportovních událostí z dvacátých let. Vypravuje se v ní, jak Janda „Očko“ přelstil Švédy a jak se soudce Retschury styděl. Sport trpí věčnými spory činovníků a rivalstvím klubů. Slavia má co dělat v Turecku. Zamora pouští v utkání s Itálií vlastní branku. Končí se olympijskými hrami v Paříži.

KAPITOLA TŘETÍ,

74

v níž hokejisté zakoušejí záludnosti hor a Praha se dosud nemá ke stavbě Zimního stadionu. Slavia opět hostuje v Turecku a soudce Sedad podává fantastický výkon. Pod heslem: „Sportovci, vaše čest je v sázce!“ se vybírá na olympijskou výpravu.

KAPITOLA ČTVRTÁ

93

přivádí autora do svízelné situace, neboť je proti své vůli dovlečen k mikrofonu, aby hlásil zápas Slavia—Hungaria. Po zápase se domnívá, že už bude mít pokoj, ale je na omylu. Autor líčí mnohé slavné i stinné stránky našeho sportu. Uskutečňuje první reportáž ze zahraničí a zdolává dva vysoké žebříky. Z utkání Plánička—Zamora vychází Španěl poražen.

KAPITOLA PÁTÁ

110

pojednává o horkých chvílích u mikrofonu. Ukazuje se, že to se „zlatou“ dobou nebylo jen tak, neboť hráči Slavia přicházejí na hřiště Juventus zadním vchodem. Plánička je zasažen kamenem do hlavy, zápas končí předčasně. Autor podává na hřišti WAC akrobatický výkon. Později se vypráví o olympijských hrách v Amsterodamu a v Los Angeles.

KAPITOLA ŠESTÁ

123

zaznamenává slavný rok naší kopané. Československé mužstvo kopané se dostává do finale mistrovství světa a všechno odnese rozhlasový reportér. Sparta už po druhé

získá Středoevropský pohár. Líčí se, jakou práci si dali nacisté s olympijskými hrami, aby zamaskovali své útočné záměry. Ve dnech dalšího mistrovství světa v kopané v r. 1938 se už nad světem stahují válečné mraky.

KAPITOLA SEDMÁ

141

začíná radostněji. Reportér se po válce znovu ocitá u mikrofonu, podniká dobrodružnou cestu do Švýcar a do Švédska, přesvědčuje se o lidské poctivosti a dá přednost letadlu před zastaralým autokarem. Na cestě ze Švédska zachraňuje výpravu auto hrušovického pivovaru.

KAPITOLA OSMÁ

147

je zasvěcena hokeji. Vrací se o mnoho let zpět do polské Krynice, poté sleduje vítězství i porážky našich hokejistů doma i v cizině. Líčí, jak pražské obecnstvo připravilo znamenité ovace Rakušanům, kteří nám pomohli k titulu mistrů světa, a jak jsme o dvě léta později porazili Kanadu.

KAPITOLA DEVÁTÁ

160

stručně shrnuje autorovy vzpomínky na reportáže z rohovnických utkání.

KAPITOLA DESÁTÁ

164

podává přehled o bojích českého lva s anglickým. „Paris Soir“ píše, že se britský lev třásl. Československo prohrává „ranou z noci a mlhy“. Sparta ve Skotsku vítězí nad Hibernians.

KAPITOLA JEDENÁCTÁ

173

nás přivádí na olympijské hry 1948 v Londýně. Poručík Zátopek překonal obklíčení a nechal Heina daleko za sebou, posluchači se však o tom nedovědí.

KAPITOLA DVANÁCTÁ

178

přesvědčuje nás o tom, že cesty rozhlasového reportéra bývají všelijaké. Autor vysílá do Švýcarska německy a je uvaděčem tanečního orchestru. Avšak i jeho začátek byl těžký. Odpovídá v závěru kapitoly na různé otázky, zakleje do mikrofonu a dovídá se, že je v domácím vězení. Své vzpomínky uzavírá autor přiznáním.